

Joulunviettoa Ollilassa 1942

Markku Koho

Kaikenlaisen markkinahumun keskellä on joulun sanoma päässyt nykyihmiseltä unohtumaan. Muistelkaamme tässä erästä joulua 61 vuotta sitten. Tässä poimintoja isäni kirjeestä kotiväelle tuona jouluna.

Aattoiltana
Äiti Hyvä!

Kiitoksia paljon kirjeestäsi ja niistä korteista. Ja oikein hyvää uutta vuotta toivotan teille kaikille! Nyt on juuri aattoilta kulumassa, ja kello on kai siinä 10 paikkeilla. Nyt on sitten jo kaikki joululahjatkin jo saatu. Ja toiset paneutuivat jo nukkumaan. Ajattelin että jos kirjoittaisin vähän miltä se joulu täällä tuntuu.

Me emme joutuneetkaan nyt pyhiksi linjoille niin kuin ensin puhuttiin. Vaan asumme täällä Ollilassa, oikein komeassa talossa. Joudumme kai joulun jälkeen linjoille. No niin, meitä asuu kolme poikaa yhdessä huoneessa. Minä toin jo päivällä tänne pienen joulukuusen, ja panin sen tykin hylsyyn pystyyn, ja yhden kynttilän panin sen latvaan. Ja siinä se oli minun joulukuusena valmiina vastaanottamaan joulua. Vaatimattomalta se näytti, mutta ei sitä ole monella pojalla tilaisuutta laittaa ensinkään joulukuusta. Niin ne jotka ovat linjoilla.

Ja sitten iltapäivällä meillä oli se jouluateria perin vaatimaton, mutta kumminkin parempaa ruokaa kuin tavallisesti. Ja sitten vielä oikein jälkiruokaakin. Kello 7.mältä oli kahvitarjoilu komppaniassa. Klo 9 jaettiin paketteja tuntemattomille sotilaille. Jolloin komp. päällikkö toivotti meille hyvää joulua. Sain siinä tuntemattoman sotilaan paketista karamellia pussin ja kamman, siinä se olikin kaikki.

Minä lähetin kyllä joulukortteja sinne teille Johannes-enolle ja Jooseppi-enolle, mutta ne kaikki täältä lähetetyt kortit ovat pysähdyksissä enkä tiedä jos ne tulevat koskaan perille.

Tällainen se joulu on täällä. Ei voi juuri paljon tunnelmasta puhua. Riippuu tietysti jokaisesta erikseen kuinka on voinut syventyä ja hiljentyä muistaakseen Joulun merkityksen. Uskon kuitenkin että joku on voinut. Vaikka useimmat tuntevat olevansa sodan kirouksen alla. Minä en ikävä kyllä voinut ajatella tästä joulusta muuta kuin että oli parempi ruoka, ja nautin siitä ettei tarvitse mennä tänä yönä sinne omien ja ryssän linjojen eteen laittamaan kaikenlaisia esteitä ja ansoja niin kuin tähän asti. Ne ovat vaarallisia retkiä. Ja sieltä on moni poika jäänyt palaamatta. Siinä se on minun jouluiloni. Tietysti joulutervehdykset ja joulupaketit nostavat paljon mielialaa, kun tuntee että on sentään joitakin jotka muistavat meitäkin.

Toivottavasti teillä on ollut siellä oikea joulukuusi sillä eihän se siitä riipu että jos on kaikenlaisia herkkuja. Niitä ei tänä jouluna ole kenelläkään, mutta siitä huolimatta on joillakin voinut olla oikea joulukuusi.

Kirjoittakaahan nyt miten ne pyhät siellä menivät. Minä lopetankin jo tähän ja käyn nukkumaan, ja ajattelen onnellisempia aikoja. Siis Kiitokseni vielä kerran paketista kirjeestä y.m. Ja hyvää vointia, ja onnellista uutta vuotta! teille kaikille

toivoo: Eino

Markku Koho